

Advies nr 15/2015 van 13 mei 2015

Betreft: voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen m.b.t. sectoren die onder de bevoegdheid van Binnenlandse Zaken vallen (CO/A/2015/015)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op de verzoeken om advies van de minister van Binnenlandse Zaken, de heer Jan Jambon, ontvangen op 03/04/2015 en 07/04/2015 waardoor het advies wordt ingewonnen m.b.t. de artikelen 1 tot 17 en 57-58 van het in rand vermelde voorontwerp;

Gelet op de gewijzigde versie van het voorontwerp van wet, ontvangen op 12/05/2015;

Gelet op het verslag van mevrouw Mireille SALMON;

Brengt op 13 mei 2015 het volgend advies uit:

I. ONDERWERP VAN HET ADVIES

1. Vanzelfsprekend becommentarieert de Commissie in dit advies de artikelen van de tekst van het recentste voorontwerp waarover zij beschikt, namelijk deze die haar een dag voor de zitting werden bezorgd. Zij beperkt zich tot de artikelen die een weerslag hebben op de verwerking van persoonsgegevens.

2. Er staat een voorontwerp van wet *houdende diverse bepalingen m.b.t. sectoren die onder de bevoegdheid van Binnenlandse Zaken vallen* in de steigers. Vanuit het perspectief van de verwerking van persoonsgegevens zijn de meest in het oog springende aanpassingen vervat in:

- de artikelen 2 tot 8 die de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*, wijzigen;
- de artikelen 9 tot 12 die de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*, wijzigen.

3. De Commissie stelt vast dat volgende bepaling ook tot de bevoegdheidssfeer van de Commissie en haar sectorale comités behoort, namelijk artikel 13 dat de wet van 14 januari 2013 *betreffende het burgerinitiatief in de zin van de Europese Verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011*, wijzigt.

4. Bijgevolg zal zij deze bepaling uit eigen beweging eveneens in dit advies bespreken.

II. VOORAFGAANDE OPMERKING

5. In de memorie van toelichting wordt in randnummer 1.2. onder "*Administratieve vereenvoudiging*" gewag gemaakt van het openstellen van het Rijksregister voor de privésector, een initiatief waaraan, nog steeds volgens de toelichting, financiële overwegingen niet vreemd zijn.

6. De Commissie stelt vast dat in de voorgestelde wetsbepalingen hiervan geen spoor (meer) is terug te vinden. Kennelijk werd de memorie niet aangepast aan de nieuwe tekst van het voorontwerp van wet.

7. Indien zulke stap overwogen wordt, wenst de Commissie dat daarover haar advies wordt ingewonnen gelet op de enorme impact dat dergelijk initiatief zal hebben op de verwerking van persoonsgegevens enerzijds en het systeem van toegangsmachtigingen door het Sectoraal comité van het Rijksregister zoals het thans wettelijk voorzien is anderzijds.

III. TEN GRONDE

1. Wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna "WRR")

1.1. Artikel 2 (wijzigt artikel 1 WRR – zie algemene bespreking randnummer 1.1.1.)

8. Door dit artikel worden de doeleinden met het oog waarop het Rijksregister wordt gehouden, uitgebreid, namelijk:

- het bijdragen aan de preventie en bestrijding van identiteitsfraude;
- bijdragen tot het aanmaken van identiteitsdocumenten of andere documenten die de identiteit kunnen aantonen.

9. De Commissie merkt op dat het Sectoraal comité van het Rijksregister reeds bij herhaling overheden machtigde om toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister met het oog op het uitsluiten van identiteitsfraude evenals het aanmaken van documenten die de identiteit kunnen aantonen: zie beraadslagingen RR nr. 44/2009, RR nr. 18/2010, RR nr. 33/2011, RR nr. 29/2014 en RR nr. 94/2014. Het Comité oordeelde dat, rekening houdend met de reglementaire context van de machtigingsaanvraag enerzijds en met de initiële basisbetrachting van het Rijksregister, namelijk "*bijdragen tot de rationalisatie van het administratief werk*¹", anderzijds, dat als een verenigbare verdere verwerking kon worden bestempeld die paste binnen de ratio legis. Het Sectoraal comité van het Rijksregister ging daarmee eigenlijk verder op een reeds ingeslagen weg: de FOD Buitenlandse Zaken beschikt bijvoorbeeld reeds sedert 2003² over een toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister o.a. met het oog op het afleveren van paspoorten.

¹ Senaat, zitting 1981-1982, stuk 291, nr. 1., blz. 2.

² Koninklijk besluit van 15 januari 2003 *tot regeling van de toegang tot de informatiegegevens en van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen voor sommige diensten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.*

10. Alhoewel het momenteel volgens het Sectoraal comité van het Rijksregister reeds mogelijk is om voor de doeleinden "voorkomen identiteitsfraude" en "aanmaak identiteitsdocumenten", toegang te krijgen tot de informatiegegevens van het Rijksregister is het, gelet op artikel 4, § 1, 2°, WVP, nuttig om dit ook uitdrukkelijk in de wet op te nemen. Het verhoogt daarenboven de transparantie naar de burgers toe. Bovendien kan door deze wettelijke verankering de rol van het Rijksregister in deze processen niet ter discussie worden gesteld.

11. Er kan gesteld worden dat deze uitbreiding het sluitstuk is van een evolutie die zich reeds aftekende n.a.v. de creatie van het Register van Identiteitskaarten en het Register van Vreemdelingenkaarten die in 2003 bij de diensten van het Rijksregister werden opgericht. Artikel 6 bis, § 1, 1°, van de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*, bepaalt dat met ingang van 18 juni 2007³ een foto van iedere houder van een identiteitskaart of vreemdelingenkaart wordt opgenomen in het Register van de Identiteitskaarten en in het Register van de Vreemdelingenkaarten.

12. Uit de voorbereidende werken blijkt duidelijk dat de opname van de foto onder meer werd ingegeven door de bekommernis om identiteitsfraude te vermijden: *"Bovendien is een goede fotovergelijking een belangrijke stap in het terugdringen van deze oprukkende criminaliteitsvorm van identiteitsfraude. Zo kan, wie aangifte doet van verlies van de identiteitskaart, zonder enige betwisting worden geïdentificeerd en kan hij of zij zich niet voor iemand anders voordoen"*⁴.

1.2. Artikel 3 (voegt een nieuw artikel 2 bis in - zie algemene bespreking randnummer 1.3.3.)

13. Ingevolge deze bepaling zullen de vreemdelingen die een "bijzonder statuut" genieten (grosso modo personeelsleden van diplomatieke en consulaire instellingen evenals hun familieleden) voortaan in het Rijksregister worden geregistreerd.

³ Werd ingevoegd door de wet van 15 mei 2007 *waarbij de bevoegdheid om toegang te verlenen tot de informatiegegevens van het wachtregister en van het register van de identiteitskaarten toevertrouwd wordt aan het sectoraal comité van het Rijksregister* (BS 8 juni 2007).

⁴ Kamer, doc 51 – 2937/002, blz. 2.

14. Momenteel worden deze personen niet in het Rijksregister ingeschreven maar bij de Directie Protocol van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking die aan hen een bijzondere verblijfsvergunning verstrekt. Daarnaast schrijft de gemeente van verblijf het merendeel van deze personen in haar bevolkingsregisters in. Deze inschrijvingen zijn niet op elkaar afgestemd. Dit leidt – dixit de memorie van toelichting - tot discrepanties tussen beide die regelmatig worden uitgebuit om bijvoorbeeld ten onrechte te genieten van een tussenkomst van de Belgische ziekteverzekering.

15. De opname van vreemdelingen met een “bijzonder statuut” in het Rijksregister geeft vanuit het WVP-perspectief geen aanleiding tot specifieke bezwaren. Immers:

- het zal de juistheid van de gegevens ten goede komen (artikel 4, § 1, 4°, WVP): gelet op de interactie tussen het Rijksregister en de gemeenten worden discrepanties snel gedetecteerd en kunnen ze worden rechtgezet;
- als het de bedoeling is dat het Rijksregister als authentieke bron fungeert m.b.t. alle personen die op het Belgisch grondgebied verblijven, dan moet iedereen erin worden opgenomen (zie randnummer 5 van de aanbeveling uit eigen beweging nr. 09/2012 *in verband met authentieke gegevensbronnen in de overheidssector*).

1.3. Artikel 4 (wijzigt artikel 3 WRR - zie algemene bespreking randnummers 1.2.5., 1.3.1, 1.3.2., 1.3.4)

Beroep

16. Een eerste wijziging houdt de opheffing van het eerste lid, 7° in. Dit betekent dat het gegeven “beroep” niet langer in het Rijksregister wordt geregistreerd. Het Sectoraal comité weigert reeds een aantal jaren toegang te verlenen tot dit gegeven omdat het niet voldoende geactualiseerd is en bijgevolg niet betrouwbaar. In het licht hiervan is het dus gepast dat dit gegeven uit het Rijksregister wordt verwijderd (artikel 4, § 1, 4°, WVP).

17. De tweede aanpassing is louter wetstechnisch en behoeft geen nadere commentaar.

Contactgegevens van de burger

18. De derde aanpassing voorziet in de opname van contactgegevens van burgers. De Koning zal bepalen welke contactgegevens hierdoor worden gevisieerd. In de memorie (randnummer 1.3.1) wordt gespecificeerd dat: deze mededeling vrijwillig is, dat het bijvoorbeeld kan gaan om de mededeling van een gsm-nummer, een e-mailadres. Uit het ontwerp van wettelijke bepaling blijkt

echter niet dat de mededeling van contactgegevens vrijwillig is. De tekst formuleert een dwingende bepaling. Het vrijwillig karakter moet uitdrukkelijk worden vermeld in de tekst.

19. Gelet op het feit dat de hoofdverblijfplaats tot nader order nog altijd de plaats is waar een burger kan worden bereikt, zou het disproportioneel zijn om de burger te verplichten om andere contactgegevens prijs te geven (artikel 4, § 1, 3°, WVP). Neem het voorbeeld van het gsm-nummer. Los van het feit dat niet iedereen een gsm heeft, beperken sommige personen het gebruik van hun gsm tot een beperkte kring van naaste familie en vrienden. Vanuit WVP-perspectief bestaat er geen gegronde reden om iemand te verplichten om dit toestel te gebruiken in zijn relaties met iedereen die toegang krijgt tot dit informatiegegeven.

20. Los hiervan is het niet duidelijk hoe een dergelijke verplichting zou kunnen afgedwongen worden.

21. De laatste aanpassing aan artikel 3 WRR (invoeging van een nieuw lid) bepaalt dat in de nabije toekomst de vermeldingen van de aktes van de burgerlijke stand en de kantmeldingen die op deze aktes voorkomen voor zover ze betrekking hebben op de informatiegegevens vermeld in artikel 3, eerste lid, WRR, worden opgenomen in het Rijksregister.

22. Ter verantwoording van deze ingreep wordt in de memorie van toelichting (randnummer 1.3.2) gesteld dat alle gegevens die bijdragen tot de identificatie moeten worden opgenomen in het Rijksregister. Dit is momenteel niet het geval met alle vermeldingen die in de aktes van de burgerlijke stand worden opgenomen. Als voorbeeld wordt verwezen naar het tijdstip van geboorte, het tijdstip van overlijden, de naam, voornamen en woonplaats van de persoon die de aangifte doet.

23. De voorgestelde wettelijke bepaling specificeert niet welke vermeldingen (=persoonsgegevens) eigenlijk worden bedoeld. Er wordt zelfs niet voorzien dat ze nader door de Koning zullen worden bepaald. Op basis van de weinige informatie waarover de Commissie thans beschikt, is het duidelijk dat een aantal van de voorgenomen vermeldingen in het Rijksregister disproportioneel zijn (artikel 4, § 1, 3°, WVP):

- de naam, voornaam en de woonplaats van de persoon die de aangifte van overlijden/geboorte doet draagt niet bij tot de identificatie van de natuurlijke persoon op wie de akte betrekking heeft;
- de naam, voornaam en woonplaats van eventuele getuigen dragen evenmin bij tot de identificatie van de natuurlijke persoon op wie de akte betrekking heeft.

24. Het is evenmin duidelijk hoe deze vermeldingen zullen worden geregistreerd in het Rijksregister. Vermits ze betrekking hebben op de in artikel 3, eerste lid, WRR vermelde informatiegegevens, ligt het voor de hand dat dit zal gebeuren onder de vorm van aan deze informatiegegevens gelinkte informatietypes. Aan ieder informatiegegeven zijn immers een aantal informatietypes gekoppeld die de werkelijke inhoud van de informatiegegevens verduidelijken. Wanneer de mededeling van een informatiegegeven als proportioneel wordt beoordeeld, is dit ipso facto ook het geval voor de erbij horende informatietypes⁵. Opdat men op dezelfde wijze zou kunnen verder werken is het essentieel dat erover gewaakt wordt dat onder de informatietypes geen informatie (gegevens) wordt opgenomen waardoor de proportionaliteitslink met het erbij horende informatiegegeven wordt verbroken. Momenteel wordt dienaangaande geen enkele garantie geboden.

1.4. Artikel 5 (vult artikel 4*bis*, eerste lid, WRR aan)

25. Behoudens hetgeen werd vermeld in de randnummers 21 - 24 heeft de Commissie geen specifieke bedenkingen bij dit lid.

1.5. Artikel 6 (voegt een nieuw artikel 4*ter* in - zie algemene bespreking randnummer 1.3.4.)

26. Het tweede lid van dit nieuwe artikel voorziet dat de Koning de gegevens m.b.t. vreemdelingen die van een "bijzonder statuut" genieten zal preciseren. De Commissie ziet niet in waarom de op te nemen gegevens, net zoals voor alle andere personen die in het Rijksregister worden opgenomen, niet in de wet worden vastgelegd. De afwijkende regeling wordt op geen enkele wijze verantwoord. Vermits de gegevens die in het Rijksregister worden opgenomen verband houden met de identiteit van een persoon, zullen er voor de personen die genieten van een "bijzonder statuut" niet wezenlijk andere gegevens worden opgenomen dan deze die in artikel 3, eerste lid, WRR zijn opgesomd. Bijgevolg kan in beginsel een verwijzing naar dit artikel volstaan. Indien het aantal op te nemen gegevens beperkter is, kan gespecificeerd worden welke gegevens van artikel 3, eerste lid, WRR niet worden geregistreerd. Indien gegevens eigen aan deze groep worden geregistreerd, kan dit expliciet worden vermeld.

27. Het derde lid bepaalt dat de minister die Buitenlandse Zaken tot zijn bevoegdheid heeft aan de personen met een "bijzonder statuut" een bijzondere identiteitskaart verstrekt waarvan de Koning de formaliteiten en de afgifte zal vaststellen. Men wordt in het ongewisse gelaten of deze bijzondere identiteitskaart een "traditionele" kaart zal zijn dan wel een e-kaart.

⁵ Zie punten 17-19 van het advies nr. 01/2009 van 14 januari 2009 van de Commissie *m.b.t. aanpassing van een code in het informatietype burgerlijke staat met het oog op de bestrijding van schijnhuwelijken*. Zie ook beraadslaging RR nr. 02/2010 van 27 januari 2010.

28. Zowel voor de eID als de e-vreemdelingenkaart is wettelijk bepaald welke gegevens in met het blote oog leesbare vorm zijn opgenomen, welke gegevens in elektronisch leesbare vorm worden opgenomen, welke certificaten worden aangebracht⁶. Als het de bedoeling is om voor de personen met een "bijzonder statuut" een gelijkwaardige identiteitskaart te verstrekken als deze die aan de andere in het Rijksregister opgenomen personen worden afgeleverd, dan moeten dezelfde wettelijke garanties worden voorzien.

1.6. Artikel 7 (wijzigt artikel 5, eerste lid, WRR)

29. Ingevolge deze aanpassing wordt het Sectoraal comité van het Rijksregister bevoegd om toegang te verlenen tot de vermeldingen van de aktes van de burgerlijke stand en de kantmeldingen die op deze aktes voorkomen, voor zover ze betrekking hebben op de informatiegegevens vermeld in artikel 3, eerste lid, WRR. Deze aanpassing roept, behoudens hetgeen in de randnummers 21 – 24 werd aangestipt, geen bijzondere bedenkingen op.

1.7. Artikel 8 (voegt een nieuw artikel 5 *ter* in)

30. Maakt het Sectoraal comité van het Rijksregister bevoegd om toegang te verlenen tot de gegevens van de personeelsleden van diplomatieke en consulaire instellingen evenals hun familieleden die ingevolge de voorgenomen wetwijziging in het Rijksregister zullen worden opgenomen. Deze aanpassing roept geen bijzondere bedenkingen op.

2. Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna WBR)

2.1. Artikel 10 (wijzigt artikel 6 WBR – zie algemene bespreking randnummer 1.2.1)

Elektronisch leesbare gegevens op de eID

31. Artikel 6, § 2, derde lid WBR, stelt de elektronisch leesbare persoonsgegevens van de eID vast. Momenteel voorziet het 5° in de mogelijkheid om andere vermeldingen dan deze bepaald in artikel 6, § 2, op te nemen voor zover ze worden opgelegd door wetten. Ingevolge voorgestelde

⁶ Zie artikel 6 van de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.*

aanpassing zullen ook elektronische vermeldingen kunnen worden aangebracht krachtens de wet, door de Koning, evenals door Europese wetgeving.

32. De Commissie herinnert in dit verband aan de algemene beschouwing die ze formuleerde in randnummer 1 van haar advies nr. 13/2005⁷:

De Commissie beklemtoont dat de EID uitsluitend een instrument van identificatie en authenticatie is. Dit betekent dat de informatie die deze kaart bevat, zowel als in elektronisch leesbare vorm als in met het blote oog zichtbare vorm moet beperkt blijven tot:

- *die informatiegegevens die noodzakelijk zijn om een fysieke persoon te identificeren;*
- *de certificaten (sleutels) die een fysiek persoon toelaten zich te authenticeren d.w.z. die hem in staat stellen om te bewijzen dat hij daadwerkelijk diegene is wie hij beweert te zijn.*

Gegevens die niets te maken hebben met de identificatie en de authenticatie van een fysieke persoon horen dus niet thuis op de EID.

Het opnemen van gegevens die niets met identificatie en authenticatie te maken hebben, is vanuit de optiek van de WVP een gevaarlijk precedent dat de aanzet kan zijn tot een escalatie. De verleiding zal immers groot zijn om de lijst van de gegevens die op de EID kunnen of moeten vermeld worden voortdurend uit te breiden met alle gevolgen van dien. Zelfs indien de betrokken gegevens alleen elektronisch worden opgenomen zijn ze gemakkelijk toegankelijk voor derden:

- *ingeval van verlies of diefstal van een EID zal de vinder of dief die over een lezer beschikt de gegevens kunnen lezen;*
- *wanneer een derde om een gerechtvaardigde reden vraagt om de EID met het oog op identificatie of authenticatie te kunnen lezen, zal deze momenteel ook alle andere gegevens - waar hij niet toe bevoegd is - kunnen lezen, hetgeen een inbreuk op artikel 4, § 1, 3° WVP vormt.*

⁷ Advies nr. 13/2005 van 7 september 2005 met betrekking tot 3 wetsvoorstellen tot wijziging van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen ten einde registraties inzake orgaandonaties en bloedgroep op te nemen op de elektronische identiteitskaart en om toegang tot een medische databank mogelijk te maken.

33. In het licht hiervan is de Commissie huiverig om de Koning bevoegdheid te geven om de elektronisch leesbare gegevens op eID uit te breiden. Het risico op niet-pertinente toevoegingen is groter dan wanneer dit bij wet gebeurt. In het licht hiervan verzet de Commissie zich tegen het verlenen van de bevoegdheid aan de Koning om de elektronisch leesbare gegevens uit te breiden.

34. De Commissie heeft geen bezwaar tegen de eventuele uitbreiding van elektronisch leesbare persoonsgegevens op de eID die wordt opgelegd door Europese wetgeving.

Intrekking certificaten

35. Artikel 6, § 7, derde lid, WBR bepaalt momenteel reeds dat het gekwalificeerd handtekeningcertificaat op de eID voor personen die handelingsonbekwaam zijn, niet wordt geactiveerd. Ingevolge de voorgenomen wijziging zullen het gekwalificeerd handtekeningcertificaat en/of authenticeringscertificaten worden ingetrokken wanneer de vrederechter beslist dat een persoon handtekeningsonbekwaam is en/of onbekwaam om zich met behulp van de eID te authenticeren. Deze intrekking komt eigenlijk neer op de uitvoering van de beslissing van de vrederechter. Ze garandeert dat noch de betrokkene, nog een derde, de eID gebruiken in strijd met de beslissing van de vrederechter. Deze aanpassing geeft geen aanleiding tot specifieke bedenkingen vanuit WVP-perspectief.

Uitvoeringsbesluit geautomatiseerde controle van de eID

36. Er zal worden overgegaan tot de schrapping van artikel 6, § 4, dat bepaalt dat de geautomatiseerde controle van de EID door optische of andere procedés het voorwerp moet uitmaken van een koninklijk besluit na advies van het sectoraal comité van het Rijksregister.

37. De Commissie vestigt er de aandacht op dat zij voorstander is van een dergelijk besluit dat, niettegenstaande haar herhaaldelijk aandringen, nog steeds niet is genomen.

38. De Commissie bracht dit probleem reeds op 14/02/2006 onder de aandacht van de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken en bracht het nadien regelmatig in herinnering. Uiteindelijk (18/03/2009) polste de minister van Binnenlandse Zaken de Commissie of zij zich kon vinden in een schrapping van artikel 6, § 4, WBR. De Commissie liet op 23/12/2009 weten dat zij gekant was tegen dergelijke schrapping. Zij stelde:

"Dat de formulering van de betrokken paragraaf in het licht van de gewijzigde context verwarring zaait, zal niemand loochenen. Dit is echter geen reden om ze zonder meer te schrappen. Eerder om de formulering ervan aan te passen. En om het reeds lang in

het vooruitzicht gestelde koninklijk besluit uit te vaardigen. De Commissie wordt regelmatig geconfronteerd met vragen van burgers en van dienstverleners die precies gaan over deze toepassing van de eID.

Behoudens de gevallen waarin een burger uit vrije en eigen beweging ermee instemt dat zijn eID elektronisch gelezen wordt, zal hij in de toekomst in toenemende mate geconfronteerd worden met situaties waarin hij, om van een bepaalde dienstverlening te kunnen genieten, gewoonweg geen andere keuze heeft dan zijn eID te gebruiken. Rekening houdend hiermee acht de Commissie het aangewezen dat hiertoe bij koninklijk besluit een duidelijk kader wordt uitgewerkt dat oog heeft voor o.a. proportionaliteitsbeginsel, de rechten van de burger, de veiligheid en de verplichtingen van de gebruiker van de informatie”.

39. Bij schrijven van 26/05/2011 bevestigde de Commissie haar eerder ingenomen standpunt dienaangaande en bij gebrek aan nieuwe evoluties/argumenten ziet zij geen reden om hierop terug te komen.

2.2. Artikel 11 (vervangt artikel 6bis, § 1, 1°, WBR - zie algemene bespreking randnummer 1.1.2.)

40. Het is de bedoeling om in het Register van Identiteitskaarten en het Register van Vreemdelingenkaarten de foto's horende bij de vorige identiteitskaarten/vreemdelingenkaarten op te slaan. Idem dito voor het elektronisch beeld van de handtekening van de houder. Volgens de memorie van toelichting moet de opname van deze historiek bijdragen tot het voorkomen van identiteitsfraude en diefstal.

41. De Commissie is er zich van bewust dat de manuele handtekening van een persoon in de tijd aan evolutie onderhevig is. Het betreft geen drastische veranderingen maar kleine nuances. Met het oog op het detecteren van een poging tot fraude kan het nuttig zijn om een zicht te hebben op de evolutie van de handtekening in de tijd door over authentiek vergelijkingsmateriaal te beschikken.

42. M.b.t. de foto ziet de Commissie niet echt in welke mate de foto van een persoon op 20-jarige leeftijd bijdraagt tot het vermijden van identiteitsfraude of -diefstal wanneer die persoon, of iemand die beweert die persoon te zijn, zich op 50-jarige leeftijd aanbiedt om een identiteitsdocument te verkrijgen.

43. De foto horend bij de actuele identiteitskaart zal, gelet op de geldigheidsduur van de eID, op het ogenblik dat deze laatste moet vervangen worden, reeds 10 jaar oud zijn. Een dergelijke periode wordt fysiek niet door iedereen even vlot verteerd met belangrijke wijzigingen qua uitzicht tot gevolg.

44. Als er toch meer dan één vergelijkingsmiddel nuttig wordt geacht, dan kan vanuit proportionaliteitsperspectief (artikel 4, § 1, 3°, WVP) hoogstens de bewaring van de foto van de actuele en voorlaatste identiteitskaart worden verantwoord.

3. Wijziging van de wet van 14 januari 2013 betreffende het burgerinitiatief in de zin van de Europese Verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011

Artikel 13, 3° (voegt een lid toe aan artikel 3)

45. Ingevolge deze toevoeging wordt aan de ambtenaren die belast zijn met de controle van de vereisten in verband met het burgerinitiatief, toegang verleend tot de gegevens vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, 4° en 5°, en tweede lid, WRR evenals tot artikel 1, 15°, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 *tot vaststelling van de informatie die opgenomen wordt in de bevolkingsregisters en in het vreemdelingenregister*.

46. De Commissie stelt vast dat artikel 17, 3°, voorontwerp een uitzondering invoert op artikel 16, eerste lid, 1° en 12°, WRR. Artikel 16, eerste lid 1°, WRR, bepaalt dat het Sectoraal comité van het Rijksregister machtigingen verleent om toegang te verlenen tot de informatiegegevens van het Rijksregister terwijl het 12° bepaalt dat dit comité gemeenten kan verplichten gegevens uit de bevolkingsregisters te verstrekken.

47. Artikel 5, laatste lid, WRR voorziet reeds in de mogelijkheid om af te wijken van de in artikel 16, 1°, WRR geformuleerde principiële bevoegdheid van het Sectoraal comité van het Rijksregister: *“De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het sectoraal comité, in welke gevallen geen machtiging vereist is”*.

48. Met betrekking tot een gelijkaardige afwijking op de principiële bevoegdheid van het Sectoraal comité Federale Overheid merkte de Commissie in haar advies nr.15/2006 van 14 juni 2006 op:

"... stelt de Commissie toch vast dat, zoals voor elke uitzondering, zij wat betreft haar toepassingsgebied een restrictieve interpretatie aanhangt, a fortiori van zodra wanneer zij leidt tot een verschil in behandeling tussen het geheel van begunstigde of betrokken personen door voormeld artikel 36bis".

In voorkomend geval komt het toe aan de Koning om zijn intentie om beroep te doen op deze uitzondering op expliciete wijze te bepalen en te motiveren, met dien verstande dat de mogelijkheid om zich aldus vrij te stellen van de machtiging door voormeld sectoraal comité in niets de verplichting in de weg staat om de overige materiële bepalingen van de WVP te respecteren, en meer bepaald het artikel 4. Indien hiertoe aanleiding bestaat, kan het nut van een voorafgaande consultatie van de Commissie, voorafgaand aan de aanvaarding van dergelijk koninklijk besluit, worden overwogen".

49. De wetgever kan via een rechtsnorm van gelijke rang derogeren van de procedure opgelegd door de WRR, en dus afwijken van de principiële bevoegdheid van het Sectoraal comité van het Rijksregister. Dit neemt niet weg dat de hierboven door de Commissie geformuleerde vuistregels inzake restrictieve interpretatie van de uitzondering en de motivering, mutatis mutandis van toepassing zijn op onderhavig voorontwerp.

50. *In casu* moet worden vastgesteld dat de inschrijving van de toegang tot het Rijksregister in de wet niet specifiek wordt gemotiveerd. In de gegeven omstandigheden ziet de Commissie dan ook niet in waarom een afwijking op de regel noodzakelijk is en deze toegang niet via een machtiging van het Sectoraal comité van het Rijksregister wordt geregeld.

51. Louter volledigheidshalve benadrukt de Commissie dat het feit dat ingevolge het voorontwerp wordt afgeweken van de procedure voorzien in de WRR om toegang te krijgen tot de informatiegegevens van het Rijksregister, dit de begunstigten die aldus gemachtigd worden, niet ontslaat van de verplichting om de andere bepalingen van de WRR na te leven zoals o.a. de artikelen 10 - 12 WRR die onverminderd van toepassing zijn.

52. Dit betekent onder meer dat de identiteit van de consulent inzake informatieveiligheid moet worden meegedeeld aan het Sectoraal comité van het Rijksregister (artikel 10). Deze persoon zal vanzelfsprekend een veiligheidsbeleid moeten uitstippelen en een veiligheidsplan opstellen. Desgevallend zal het Sectoraal comité van het Rijksregister verzoeken om periodiek een evaluatieformulier in verband met de informatieveiligheid in te vullen. Er moet een lijst worden bijgehouden van de personen die toegang krijgen en deze moeten daarenboven een vertrouwelijkheidsverklaring ondertekenen.

53. Tot slot toetst de Commissie de gegevens tot dewelke toegang wordt gevraagd aan de WVP:

- de informatiegegevens vermeld in artikel 3, eerste lid 1, 2, 4, 5 en tweede lid, WRR zijn pertinent om te controleren of een voorstel tot burgerinitiatief over de reglementair voorgeschreven steun beschikt (leeftijd, nationaliteit, hoofdverblijfplaats);
- m.b.t. de informatie vermeld in artikel 1, 15°, (akten en beslissingen m.b.t. bekwaamheid) van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 *tot vaststelling van de informatie die opgenomen wordt in de bevolkingsregisters en in het vreemdelingenregister*, vestigt de Commissie er de aandacht op dat deze informatie ingevolge dit wetsontwerp voortaan in het Rijksregister raadpleegbaar is (informatie opgenomen in artikel 3, eerste lid, 9°/1, WRR). Het is dan ook beter dat de tekst in die zin wordt aangepast.

OM DEZE REDENEN

de Commissie

brengt een gunstig advies uit over de wijziging aangebracht door artikel 28 van het voorgelegd voorontwerp van wet op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met haar opmerkingen onder punten 19-20, 23-24, 26-28, 33, 36-39, 44, 50-51.

Voor de Wnd. Administrateur, afw

De Voorzitter,

(get.) An Machtens
Wnd. Afdelingshoofd ORM

(get.) Willem Debeuckelaere